

یاری غزّه مسئولیت امت پیامبر

سرمقاله | صفحه ۲

روایتی از کاروان آزادی صمود

و حرکت کاروان دریایی مردم ۴۴ کشور دنیا

برای شکست محاصره غزه

روایت | صفحه ۳

یاری غزه؛

مسئولیت امت پیامبر

سرمقاله



اگر پیامبر اعظم امروز در میان ما بودند، چه واکنشی نسبت به غزه داشتند؟ این سؤالی است که در سالروز میلاد حضرت ختمی مرتبت، شایسته‌ی توجه و تأمل است. در آیات قرآن کریم آمده است: «لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ». رسولی از میان خود شما به سوی شما آمده است که «عزیز علیه ما عنتکم»؛ یعنی «برای او رنجهای شما دردآور است، سخت است؛ شما که رنج میکشید، پیغمبر از رنج شما رنج میبرد.» (۱۴۰۱/۷/۲۲) سپس «حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ؛ دلسوز شما است، مشتاق شما است، علاقه مند به سرنوشت شما است.» (۱۳۹۹/۸/۱۳) اما «بلاشک این مخصوص به مسلمان معاصر پیغمبر نیست، خطاب به عموم مؤمنین در طول تاریخ است.» (۱۴۰۱/۷/۲۲) در واقع، «در همه‌ی ادوار تاریخ این طور است. آنچه بر اُقت اسلامی میگذرد، برای روح مطهر نبی مکرم حائز اهمّیت است؛ آن دو چشم بصیر و بینا، نگران حال امت اسلامی است.» (۱۳۸۵/۱/۲۷) «امت اسلامی یک جراحت بزرگی را در وجود خود دارد و آن، مسئله‌ی ملت بزرگ فلسطین و سرزمین تاریخی و مقدّس فلسطین است.» (۱۳۸۸/۱۲/۱۳) در نتیجه، «امروز رنج دنیای اسلام - که برجسته‌ترین بخش آن، مسئله‌ی فلسطین است - قلب مقدّس پیغمبر را می‌آزارد؛ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ. با وضعی که امروز ملت فلسطین دارد، روح مقدّس پیغمبر در عوالم بالای آفرینش الهی مملو از غم میشود.» (۱۳۸۱/۳/۹) لذا «امروز اگر شما در فلسطین رنج میکشید، در میانمار، در نقاط گوناگون دیگر مسلمانها رنج میکشند، بدانند این رنج، روح مطهر پیغمبر را به رنج و زحمت درمی‌آورد.» (۱۴۰۱/۷/۲۲)

■ برکت میلاد پیغمبر اعظم

باید توجه داشت که «ولادت پیغمبر اعظم یک حادثه‌ی صرفاً تاریخی نیست؛ یک حادثه‌ی تعیین‌کننده‌ی مسیر بشریت است.» (۱۳۸۷/۱۲/۲۵) در آن زمان، «چهره‌ی عمومی عالم چهره‌ی ظلمت بود، چهره‌ی ظلم بود، چهره‌ی فراموش‌شدگی همه‌ی نشانه‌های انسانیت بود. در یک چنین وضعیتی، نور وجود پیغمبر به اراده‌ی حق عزیز متعال به تابش درآمد.» (۱۳۸۸/۱۲/۱۳)

از نشانه‌های این ولادت عظیم این است که «آتشکده‌ی فارس که هزار سال بود خاموش نشده بود، در هنگام میلاد پیغمبر خاموش شد؛ بهایی که در معابد بودند، سرنگون شدند؛ ... کنگره‌های کاخ مدائن - چهارده کنگره - فرو ریخت.» (۱۳۸۷/۱۲/۲۵) معنای این پدیده‌ها این است که «هر آنچه در این عالم بر اساس حاکمیت شرک و کفر و استبداد و ظلم و تفرقه بین آحاد انسان وجود داشته است، باید به برکت وجود این انسان والا و ممتاز و بی‌نظیر، بتدریج زایل شود.» (۱۳۷۸/۴/۱۰) به عبارت دیگر، «این ولادت مقدّمه و زمینه‌ای است برای مبارزه‌ی با طغیانگری در عالم؛ مبارزه‌ی با طاغوتها. ... اینها اشارات نمادین ولادت پیغمبر است.» (۱۳۸۷/۱۲/۲۵)

■ نسخه‌ی پیامبر برای مقابله با ظلم

امروز مصداق این طغیانگری در فلسطین آشکار است. «جنایتی که امروز رؤسای حکومت صهیونی دارند انجام میدهند، به گمان من در تاریخ بی سابقه است.» (۱۴۰۴/۶/۲۰) این جنایات نه تنها موجب رسوایی رژیم صهیونی شده است، بلکه «حادثه‌ی غزه تمدّن غربی را و فرهنگ غربی را در دنیا رسوا کرد؛ نشان داد که تمدّن اینها یک تمدّنی است که در آن، آن چنان بی‌رحمی‌ای رواج دارد و مجاز است که جلوی چشم داریم می‌بینیم بیمارستان را میزنند، در یک شب صدها نفر را به قتل میرسانند.» (۱۴۰۲/۱۱/۱۹) «کودک میکشند در آغوش مادر، بیمار میکشند در بیمارستان؛

بنابراین، بر همه‌ی مسلمانان واجب است برای آزادسازی آن وارد میدان شوند و این، یک وظیفه‌ی شرعی است.» (۱۴۰۲/۳/۳۱) همان حدیث معروف پیامبر اعظم است که فرمودند: «(مَنْ أَصْبَحَ وَلَمْ يَهْتَمْ بِأَمْرِ الْمُسْلِمِينَ فَلَيْسَ بِمُسْلِمٍ)؛ (اینکه فردی صبح کند و نگران نباشد بامور المسلمین، یعنی چه زن باشد، چه مرد باشد. شما صبح که میکنید... باید به فکر جامعه باشید؛ یعنی اهتمام داشته باشید که جامعه در چه وضعی است.» (۱۴۰۲/۱۰/۶)

■ قطع روابط با رژیم صهیونی؛ مسئولیتی تاریخی

بنابراین، اُقت اسلامی باید نسبت به مسائل غزه و فلسطین احساس مسئولیت داشته باشد. اولین وظیفه شناخت و بصیرت نسبت به حوادث است. «امت اسلامی بایستی بداند قضیه چیست، میدان را تشخیص بدهد. میدان، میدان غزه و اسرائیل نیست، میدان حق و باطل است.» (۱۴۰۲/۸/۱۰)

وظیفه‌ی بعدی دنیای اسلام، اقدام عملی است. «دنیای اسلام در مقابل این جنایتها نبایستی ساکت بماند، بایستی عکس‌العمل نشان بدهند.» (۱۴۰۲/۷/۱۸) «هرکسی هر جور میتواند باید به مقاومت کمک کند. کمک به مقاومت وظیفه است، کمک به رژیم صهیونیستی جنایت و خیانت است.» (۱۴۰۲/۱۰/۲) مهم‌ترین واکنش و اقدام در مقابل جنایات رژیم صهیونی، قطع کمک به این رژیم خبیث است. «کشورهای معترض - که امروز کشورهای اسلامی و غیر اسلامی را شامل میشود - بخصوص کشورهای اسلامی باید روابط بازرگانی‌شان با رژیم صهیونیست را بکلی قطع کنند و حتّی روابط سیاسی را هم قطع کنند، [او را] منزوی کنند.» (۱۴۰۴/۶/۱۶)

هم دولت‌ها و هم ملت‌ها وظیفه دارند. «آنچه دولت‌ها وظیفه دارند، قطع کمک سیاسی و تبلیغاتی و تسلیحاتی و کالاهای مصرفی به رژیم صهیونیستی است؛ این وظیفه‌ی دولت‌ها است. آنچه ملت‌ها وظیفه دارند، فشار به دولت‌ها است که این وظیفه‌ی بزرگ را انجام بدهند.» (۱۴۰۲/۱۱/۱۹) متأسفانه «بعضی دولت‌های مسلمان، در مجامع و در اظهارات و مانند اینها گاهی بمبارانها را محکوم میکنند - حالا بعضی محکوم هم نمیکند! - [اما] این کافی نیست؛ بایستی این جریان و شریان حیاتی رژیم صهیونیستی را قطع کنند.» (۱۴۰۲/۸/۲۸) اتحاد مسلمین در قضیه‌ی فلسطین اهمّیت بالایی دارد. «باید یک صدا در دنیای اسلام بلند شود؛ این است که میتواند جلوی این ستم بر مردم فلسطین را بگیرد.» (۱۳۸۶/۸/۲۳)

در کلام آخر، باید گفت سرنوشت نهایی مشخص است: «دشمنان وحشی و درنده‌خو و ظالم عالم اسلام و ملت ایران و اُقت اسلامی، بالاخره مجبور خواهند شد در مقابل اسلام زانو بزنند؛ و آنچه در آینده به توفیق الهی پیش خواهد آمد، عزّت اسلام و مسلمین و پیشرفت جوامع اسلامی است. این آینده‌ی حتمی است، منتها تلاش لازم دارد؛ هیچ مقصودی و هیچ محصولی بدون تلاش، بدون مجاهدت، بدون گذشت، بدون همکاری به دست نخواهد آمد.» (۱۳۹۸/۴/۱۲)

■ اهتمام به فلسطین؛ وظیفه‌ای شرعی

اما امروز «مسئله‌ی فلسطین فقط مال عربها نیست، مال همسایه‌های فلسطین نیست؛ تمام مسلمین عالم، در هر جای دنیا که هستند، نسبت به قضیه‌ی فلسطین باید احساس مسئولیت کنند.» (۱۳۹۶/۸/۲۰) و ما به عنوان اُقت پیامبر «نمیتوانیم نسبت به این قضایا، نسبت به این حادثه‌ی مهم، بی تفاوت باشیم.» باید این را وظیفه‌ای اسلامی و شرعی بدانیم. «سرزمین فلسطین متعلّق به همه‌ی مسلمانان است؛

می‌ایستند.» (۱۳۹۹/۱۲/۲۱)

پشت دریا شهری است...

رئیس جمهور و هیئت دولت بارهبر معظم انقلاب دیدار کردند

رهبر معظم انقلاب اسلامی عصر ۱۶ شهریور ۱۴۰۴ در دیدار رئیس جمهور و هیئت وزیران، با اشاره به ضرورت تقویت مؤلفه های قدرت و عزت ملی، «معیشة مردم» را از مهمترین مسائل کشور خواندند و با تأکید بر اقدامات جدی تر برای «انضباط بازار» و رفع دغدغه مردم درباره افزایش بی ضابطه قیمت کالاها، در زمینه ضرورت «غلبه فضای کار و تلاش و امید» بر «حالت نه جنگ نه صلح»، تقویت تولید، پیگیری تصمیمات تا حصول نتایج، استفاده از فرصت موجود اجماع سازی برای انجام کارهای مهم، حل مشکل مسکن، پرهیز از اسراف به ویژه در دستگاه های دولتی و توجه مسئولان و اصحاب قلم و بیان به تبیین نقاط قوت حقیقی و امیدآفرین کشور و جامعه، توصیه های مهمی بیان کردند.

ایشان همچنین با اشاره به جنایات و فاجعه آفرینی حیرت انگیز رژیم صهیونیستی در غزه، راه مقابله با این وضعیت را قطع روابط تجاری و سیاسی کشورهای معترض به خصوص کشورهای اسلامی با این رژیم دانستند.

اجازه حضرت آیت الله خامنه ای برای پرداخت بخشی از خمس به مردم مظلوم غزه

حضرت آیت الله العظمی خامنه ای اخیراً در پاسخ به یک استفتاء، اجازه پرداخت بخشی از خمس مؤمنین به مردم مظلوم غزه را صادر کردند.

رسانه KHAMENEI.IR متن سؤال مطرح شده و پاسخ معظم له را به شرح زیر منتشر میکند:

سؤال: آیا اجازه می فرمایید که بخشی از خمس به مردم مظلوم غزه اختصاص داده شود؟

جواب: مؤمنین مجازند نصف سهم مبارک امام (ع) (یک چهارم خمس) را جهت کمک به مردم مظلوم غزه پرداخت کنند.



اسکن کنید



فعالیت هایی، اکنون این کاروان بهترین فرصت برای رویارویی مستقیم با رژیم صهیونیستی است؛ فرصتی که او و همراهانش حاضرند در آن حتی جان خود را فدای مردم غزه کنند.

او معتقد بود: «آخرین راه حل، اقدام مستقیم و فداکاری شخصی است؛ باید به دریا زد، خطر را به جان خرید و توجه افکار عمومی و دولت ها را برانگیخت، حتی اگر بهای آن از دست دادن جان باشد. تنها در این صورت است که شاید دولت ها ناچار شوند در برابر رژیم صهیونیستی موضعی روشن اتخاذ کنند». بسیاری دیگر از شرکت کنندگان نیز چنین دیدگاهی داشتند. آنان از خطراتی همچون اسیر شدن، بمباران، محرومیت های اجتماعی، از دست دادن شغل و موقعیت اجتماعی و حتی دستگیری در کشور خودشان به جرم حمایت از حماس آگاه بودند، اما این تهدیدها را در برابر رنج بی حساب کودکان و زنان غزه ناچیز می شمردند.

شگفت آن که بسیاری از این افراد در جوامعی مرفه و تحت سیطره فرهنگ لیبرالیسم غربی پرورش یافته اند؛ فرهنگی که از اساس سود و منفعت شخصی را اصل و اساس اساس زندگی میداند و گذشتن از منافع شخصی را امری غیرمنطقی و حتی محال تلقی میکند. با این حال، سرنشینان کاروان آزادی صمود به جای جست و جوی دیده شدن یا منفعت فردی، جان و جسم خود را به خطر انداخته اند و می خواهند این بار نه به صورت صوری و نمادین که کاملاً مصمم و با جدیت، حصار بزرگ قحطی غزه را بشکافند و با شبکه ای منسجم و آموزش دیده و هماهنگ، با احتساب ریسک های محاسبه شده و خطرات پیش بینی شده، یک لحظه نادر را در پیش چشم جهانیان رغم بزنند.

حرکت کاروان جهانی صمود فراتر از یک سفر دریایی است؛ نمادی است از همبستگی انسانی در برابر ظلم و محاصره. صدها نفر از اقوام، زبان ها و فرهنگ های گوناگون در یک هدف مشترک گرد آمده اند: دفاع از کرامت انسان و شکستن دیوارهای سکوت. امروز، غزه نه فقط جغرافیایی کوچک، که معیاری بزرگ برای سنجش وجدان بشری است.



اکنون طنین صدای مقاومت از دل امواج مدیترانه به گوش می رسد؛ جایی میان قایق ها و کشتی هایی که سرنشینان عزم کرده اند خود را به مظلوم ترین، گرسنه ترین، ویران ترین و تنها ترین پایتخت جهان برسانند؛ شهر غزه.

«کاروان آزادی صمود» نخستین کاروان دریایی برای شکستن محاصره و یاری مردم غزه نیست. پیش تر نیز کشتی های متعددی به دل دریا زده بودند و هر یک سرنوشتی یافته بودند: کشتی «ماوی مرمره» در میانه دریا مورد حمله مستقیم اسرائیل قرار گرفت و سرنشینانش به خاک و خون کشیده شدند؛ کشتی «مادالین» توقیف و خدمه اش به زندان افتادند؛ و «حنظله» تنها چند ماه پیش توسط نیروی دریایی اسرائیل متوقف و مسافران اش بازداشت و دیپورت شدند.

اما این بار اوضاع رنگ دیگری دارد. ناوگان جهانی «صمود» با بیش از هفتاد کشتی از چهل و چهار کشور و همراهی صدها فعال اجتماعی و مدنی با همراهی چهره های شناخته شده در دنیا، راهی غزه شده است. اکنون در بندرگاه «سیدی بوسعید» تونس، مردمانی از اقصی نقاط جهان گرد هم آمده اند: از هلند و بلژیک و ایتالیا و اسپانیا و فرانسه گرفته تا الجزایر و لیبی و مراکش و کویت و پاکستان و ترکیه و مالزی و اندونزی؛ همه یک صدا از آرمان بلندی سخن میگویند که بیش از چهار دهه پیش بنیانگذار انقلاب اسلامی، امام خمینی (ع)، پرچم حمایت از آن را برافراشت، و امروز پژواک آن در گوش جان جهانیان پیچیده است.

یکی از این شرکت کنندگان که از هلند همراه با سه نفر دیگر به این کاروان پیوسته بود، معتقد بود که سال ها فعالیت های اعتراضی و مدنی در هلند، از جمله تظاهرات های صدهزار نفری در آمستردام و دیگر شهرها گرفته تا کارزارهای مجازی همچون هشتگ گذاری، استوری گذاشتن، جمع آوری کمک های خیریه و دونیت کردن، دیگر فایده ای ندارد و سرانجامی جز ناامیدی نداشته است.

این فعال اجتماعی افزود که پس از سال ها تجربه چنین



«نبرد رئیس علی»

انتشارات: سوره مهر

نویسنده: بهمن پگاه راد

۱۲۰

بهمن پگاه راد، نویسنده و پژوهشگر حوزه تاریخ معاصر، از چهره‌هایی است که در سال‌های اخیر با تمرکز بر جنوب ایران و نهضت‌های مردمی، به چهره‌ای شناخته شده در ادبیات مقاومت تبدیل شده است. او با نگارش کتاب «نبرد رئیس علی» کوشیده است تا بخشی کمتر روایت شده از تاریخ تنگستان و مبارزات رئیس علی دل‌واری را در قالبی داستانی و در عین حال مستند بازآفرینی کند. ویژگی بارز قلم پگاه راد، نگاه انسانی او به قهرمانان تاریخی است. او شخصیت‌ها را نه صرفاً در قامت اسطوره، بلکه در بستر زندگی اجتماعی و فرهنگی زمانه‌شان معرفی می‌کند. این رویکرد سبب شده آثارش علاوه بر ارزش تاریخی، رنگ و بوی ادبی و روایی نیز داشته باشد.

«نبرد رئیس علی»، اثری است که با هدف بازنمایی بخشی کمتر روایت شده از تاریخ جنوب ایران منتشر شده است. این کتاب، برخلاف آثار پژوهشی صرف، از قالب داستانی بهره می‌گیرد تا مخاطب عام را با فضای سیاسی، اجتماعی و حتی روانی دوران آشناتر کند. اثر یادشده، علاوه بر شرح رشادت‌های رئیس علی دل‌واری، بر بستر تاریخی جنوب کشور در آستانه و خلال جنگ جهانی اول تمرکز دارد. پگاه راد در روایت خود نشان می‌دهد که چگونه فشار قدرت‌های خارجی بر بنادارو راه‌های تجاری خلیج فارس، زندگی روزمره مردم را دستخوش تغییر کرد. مقاومت رئیس علی تنها یک حرکت مسلحانه نبود، بلکه پاسخی بود به تهدید موجودیت فرهنگی و اقتصادی منطقه. توجه به بافت محلی و بازنایب زندگی عادی مردم تنگستان از ویژگی‌های بارز «نبرد رئیس علی» است. پگاه راد با پرداختن به مناسبات خانوادگی، بازار، روابط ایلی و نقش روحانیون، تصویری فراتر از صحنه‌های نبرد ارائه می‌دهد. از خلال این جزئیات می‌توان فهمید که جنگ و مقاومت چگونه با تار و پود جامعه درهم تنیده بود. در این کتاب همچنین به نقش قدرت‌های بیرونی مانند آلمان و حضور چهره‌ای چون ویلهلم واسموس هم اشاره می‌شود؛ موضوعی که در تاریخ‌نگاری رسمی کمتر دیده شده است. این رویکرد، فضای مبارزه را از یک نزاع محلی فراتر برده و آن را به رخدادی با ابعاد بین‌المللی بدل می‌سازد. به طور کلی «نبرد رئیس علی» کتابی است که با وجود حجم کم، یک دید کل‌نگر و چند بعدی را از قیام تنگستان به مخاطب می‌دهد.

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ | سوره حشر، آیه ۲۲

بحث درباره توحید هیچ گاه کهنگی ندارد

از بحث‌هایی که ما هیچوقت احساس کهنگی در آن نمی‌کنیم، بحث در باب توحید و بحث در باب ابعاد گوناگون اعتقاد به وحدانیت خدا است؛ مثل دوران اختناق که آن بحث‌ها قائمه و اساس بحث‌های اسلامی ما بود، الان هم همان‌جور است. و من خواهم می‌کنم از برادران عزیز که در باب توحید، از ابعاد گوناگون - ابعاد روحانی، ابعاد اخلاقی، ابعاد اجتماعات، ابعاد ویرانگرش و ابعاد سازنده‌اش - مطالعه کنید، فکر کنید و آن چیزهایی را که در این باب در کتابها و نوشته‌های افراد دین‌شناس امین نوشته شده، مطالعه کنید و بفهمید. پس اولین خصلت پروردگار و صفت اعلا پروردگار و نام خُسنای پروردگار این است که: هُوَ اللَّهُ الَّذِي؛ آن خدایی است که: لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ؛ هیچ معبودی نیست بجز او. ۱۳۶۱/۷/۱۶ | بیانات حضرت آیت‌الله خامنه‌ای در جلسه تفسیر سوره حشر

حدیث زندگی

وجود پیغمبر اسلام، قرآن مجسم و وسیله حیات جوامع انسانی است

قرآن، خود را «نور» توصیف کرده است... از همسر مکرم پیغمبر اسلام نقل شده است که درباره پیغمبر سؤال کردند، ایشان در جواب گفت «اَنَّ خُلُقَهُ الْقُرْآنُ»^(۱)؛ یعنی قرآن مجسم؛ پس پیغمبر هم نور است. نور وسیله‌ی روشنایی و وسیله‌ی حیات انسان است، پیغمبر وسیله‌ی روشنایی و حیات جوامع انسانی است... وجود مقدس پیغمبر نور است که آن شاعر عرب هم می‌گوید «وَلَدَ الْهَدْيُ فَالْكَائِنَاتُ ضِيَاءُ»؛ به معنای واقعی کلمه همین جور است. «وَفَمَ الزَّمَانُ تَبَسُّمٌ وَثَنَاءٌ»؛ خداوند که دنیای اسلام این جور باشد؛ در روز ولادت پیغمبر بر لبان دنیای اسلام تبسم باشد، غم و اندوه ننشیند؛ این آرزوی ما است. ۱۳۹۸/۸/۲۴ | مسند احمد، ج ۶، ص ۱۶۳

کلام امام، نقشه راه انقلاب

دولت‌های اسلامی باید علیه اسرائیل اعتراض بکنند



من به دول اسلامی می‌گویم که فلسطین مغضوب است؛ یهود را بیرون کنید از فلسطین. این اعراب بیچاره را که بیرون ریختند، و الآن يك میلیون یا بیشترشان گرسنه و بیچاره خوابیده‌اند در بیابانها، اصلاً بیچاره و آواره شدند، آیا دول اسلامی نباید در این معنا اعتراضی بکنند؟ حرفی بزنند؟ با يك همچو دولتی که يك میلیون مسلمان یا بیشتر را بیرون ریخته و آواره کرده شما ائتلاف می‌کنید؟! اگر ائتلاف ندارید خوب در روزنامه بنویسید؛ اگر ائتلاف ندارید بگذار این حرفی که من می‌زنم در یکی از این چاپخانه‌ها نوشته بشود و منتشر بشود؛ اگر نگذاشتید، بدانید مؤتلفید؛ بدانید ائتلاف دارید با یهود؛ با اسرائیل. امام خمینی ع | ۱۳۴۳/۶/۱۲

خطبه‌های انقلاب

حکومتداری اگر با یاد خدا باشد اثربخش است

پاسداری از انقلاب با یاد خدا ممکن است؛ جهاد سازندگی با یاد خدا جهت‌بخش و ثمربخش است؛ حکومت حاکمان اسلامی و تصمیم‌گیری تصمیم‌گیرندگان برای این اُمت در حالی که با یاد خدا و ذکر خدا همراه باشد، آن آثار لازم و مورد انتظار را می‌بخشد. به همین جهت است که امام صادق (صلوات‌الله‌وسلام‌معه‌لیه) فرمود: إِنَّ اللَّهَ جَعَلَ لِكُلِّ وَاجِبٍ خَدًّا إِلَّا الذِّكْرَ؛ خداوند برای هر واجبی، هر فریضه‌ای از فرایض دین حدّی قرار داده است. نماز یومیه را که بخوانی، حدّ نماز فرا رسیده است؛ روزه‌ی ماه رمضان را که بگزاری، حدّ روزه‌داری انجام گرفته است؛ حج و زکات و جهاد و همه‌ی واجبات به این نحو است، مگر یاد خدا. یاد خدا هیچ حدّومری ندارد، اندازه‌های ندارد. خطبه‌های نماز جمعه | ۱۳۵۸/۱۲/۱۰

منشور معنوی انقلاب

فرازی از وصیت‌نامه شهید حسن بیناییان درباره حمایت از مظلومان جهان

بکوشید ملت‌های تحت ستم را از زیر یوغ چپا و لگران نجات دهید



۹۹/۵/۳۶۲

گلزار شهدای دامغان

ای برادران و خواهران! استغفار و دعا را از یاد نبرید که بهترین درمان گناهان است. مسلمانان، دشمنان بین شما و روحانیت مبارز تفرقه نیاورند و از آن‌ها جدایان نکنند و اگر خدای نکرده جدایان بکنند آن روز جشن ابرظلمت‌هاست و روز بدبختی مسلمانان. برادران! در برابر ملت‌های تحت ستم جهان مسئولید، بکوشید تا آنان را از زیر یوغ چپا و لگران نجات دهید. امام عزیز را تنها نگذارید که اگر تنها بگذارید در روز قیامت مسئولیت آخرین سختم را می‌گویم خداوند اگر صد جان هم می‌داشتم برای اسلام و امام عزیزمان فدایت می‌کردم. خدایا خدایا ترابه جان مهدی، تا انقلاب مهدی خمینی را نگذار.